

[Viggo Hauch.]

visse påvirkninger i den mellemliggende tid, og derved er lidt af det gamle beskæftigelses-synspunkt for mig at se dukket op igen. Jeg tror, den højtærede minister burde have haft så megen selvtilid, at ministeren havde holdt fast ved sin oprindelige tankegang. Ministeren ville derved have fået helhjertet støtte fra mit parti. Der er jo nemlig til skibsfartens trivsel knyttet andre, måske større og mere betydningsfulde, beskæftigelsesinteresser end de søfarendes. Jeg skal ikke gå ind på det ærede medlem hr. Peter Nielsens betragtninger over, at disse andre hensyn er blevet misbrugt. Det er muligt. Det er ikke min hensigt at gøre det, men jeg føler, at det ærede medlem hr. Hans Rasmussen vil være helt enig med mig, når jeg i denne forbindelse fremhæver værftsindustrien og denne industris underleverandører, som på mange måder er nøgleindustri. I disse industrier er beskæftigelsesinteresserne både talmæssigt og økonomisk af en meget betragtelig størrelse, og værftsindustrien er allerede føleligt ramt af skibsfartens svigtende konkurrenceevne. Det bør vi vist få talt igennem i det kommende udvalg.

Den selvstændighed i tankegangen, der har ledet den højtærede handelsministers arbejde med disse spørgsmål, kommer klart til udtryk i fremsættelsestalen, hvor ministeren fremhæver, at han ikke har været i stand til at fremsætte forslagene med de interesserede organisationers tilslutning. Måske vil den højtærede minister personligt beklage, at hans evner som mægler mellem de modstridende interesser ikke har været store nok til at nå et resultat, men det taler efter min opfattelse ministeren til ære og vil være befordrende for en saglig behandling af forslagene her i folketinget, at den højtærede minister har valgt at gå sin egen vej.

Der er i denne forbindelse et spørgsmål, det for mig er meget afgørende allerede her ved første behandling at få klarlagt, og det er, hvor stor bevægelsesfrihed den højtærede minister har i den kommende udvalgsbehandling. Jeg har to grunde til at stille spørgsmålet. Den første er, at vi igennem det sidste år har haft visse erfaringer for, at den høje regering til skade for den saglige forhandling her i tinget i nogle

spørgsmål har ladet sin bevægelsesfrihed låse fast af udentings kræfter, og den anden er den lille notits i den store opsætning, som det ærede medlem hr. Aage Fogh i dag har i Politiken, og hvori det ærede medlem siger, at ændringsforslag fra et af regeringspartierne medlemmer let kunne føre til, at forslaget til bemandingsloven blev lagt i skuffen.

Det lyder for mig utroligt. Nu kender vi både på regerings- og oppositionssiden det ærede medlem som en mand, der må tages et vist hensyn til, hvad enten det drejer sig om omsforlig eller punktskatter, men jeg tillader mig på denne baggrund at bede den højtærede handelsminister give klart udtryk for, om disse forslag er fremsat for folketinget til ekspedition eller til forhandling mellem regering og folketing. Svaret på dette spørgsmål kan få nogen indflydelse på mit partis stilling under den videre behandling, så meget mere som den højtærede minister i sin fremsættelsestale spalte 3182 udtaler, at han finder, at et initiativ fra regeringens og fra det høje tings side må være påkrævet nu, hvis man ikke vil af-finde sig med den stagnation og den relative tilbagegang, der har sat sit præg på dansk skibsfart i de senere år.

I sin fremsættelsestale fremhævede den højtærede minister, at disse 5 forslag må ses i sammenhæng. Denne sammenkædning har jeg principielt ingen indvending at gøre imod. Jeg forstår fuldt ud den højtærede ministers begrundelse for den, og jeg er rede til at anerkende den, hvis vi gennem forhandling kan nå til enighed om bemandingsloven, som er nøglen til hele komplekset.

Ratifikationen af konventionen om sikkerhed for menneskeliv på søen kan mit parti tiltræde.

Forslag til lov om ændring i lov om tilsyn med skibe er vi rede til en velvillig forhandling om.

Forslag til lov om ændring i lov om velfærdsforanstaltninger for søfarende kan vi tiltræde, og også ændringen i sømandsloven er vi velvilligt indstillede over for. Det er efter vor opfattelse en social forbedring, der her sker, og kan den på én gang hjælpe de søfarende til mere familieliv, som vi under både dem og deres familie, og bidrage til fortsat tilgang til erhvervet, er det også